

Mensation Halloween

Symposium: From science to profit

Sjaarsdate: Escaperoom

Schaatsen met Mens

P-in-1 uitreiking

COLOFON

Anthropos
Jaargang 14
Nummer 2
december 2016

Anthropos is het verenigings-
blad van Mens, de Medisch
Natuurwetenschappelijke
Studievereniging.

Oplage
100 exemplaren
1^e druk

Drukker
BladNL

Contact
redactie@mens-vu.nl

RedacCie:
Dominique van Anrooij
Charlotte van den Brink
Diede van den Broek
Joris van Essen
Laura Holtus
Charley Ranzijn

EindredacCie:
Nina Onkenhout

*De Anthropos is in volle glorie
te bewonderen op de website
van Mens, www.mens-vu.nl.
Hier is niet alleen de omslag
in kleur te zien, maar ook de
volledige binnekant!*

'Mensation Halloween' blz. 22	
'Symposium: From science to profit' blz. 6	
'Sjaarsdate: Escaperoom' blz. 8	
'Schaatsen met Mens' blz. 19	
'P-in-1 uitreiking' blz. 25	
Woord van de RedacCie	4
Woord aan het Bestuur	5
Symposium: From science to profit	6
Bacheloruitreiking	7
Sjaarsdate: Escaperoom	8
Column: Charley	10
MNW Cribs	11
Mens Allround: Gedichtenmuur	12
Mens Allround: Puzzels	16
Agenda en verjaardagen	18
Schaatsen met Mens	19
Verrekijker Tapes	20
Kookkunst	21
Mensation Halloween	22
Menslunch	24
Lezingenreeks	24
P-in-1 uitreiking	25
Nieuws uit de wetenschap	26
Fotomuur	27

Woord van de RedacCie

Tekst door: Joris van Essen

“Waar vergaderen we?” Klonk de vraag van Laura over de RedacCie-app.

Shit... Helemaal vergeten! Met mijn hoofd in de natuur- en scheikundelessen die ik nog moest geven die week en in mijn hand een pizzapunt trek ik mijn jas aan en haast me van de kantine in het Hoofdgebouw naar Mens voor de, door mijzelf geplande, vergadering. En dat noemt zich een commissievoorzitter... Na enig gehaast en na overleg met de aanwezige commissieleden, niet iedereen was er door nóg een miscommunicatie, hebben we toch maar besloten de vergadering te verplaatsen. Leerpuntje voor mij; toch maar wel die vijf reminders sturen die ik normaal stuur, zodat iedereen, waaronder ik, aanwezig is op de vergaderingen.

Maar goed, op al deze info over mijn onkunde zitten jullie natuurlijk niet te wachten, dus lees maar gauw verder in de nieuwe Anthropos. Veel plezier met lezen!

Liefs,
Joris

Woord aan het Bestuur

Tekst door: Diede van den Broek

Geacht Bestuur!

De December feestmaand is begonnen! Voor ons betekent dit vrij zijn, familie zien en nog vele andere leuke dingen. Voor jullie betekent dit dat jullie jaar er bijna op zit. Met de wissel op komst moet er voor veel gezorgd worden, want jullie agenda's waren uiteraard nog niet druk genoeg. Nieuwe Menschen inwerken, zaken op orde stellen, alle data die nodig is voor de wissel ALV weer boven tafel halen en natuurlijk hoi zeggen tegen jullie bloedverwanten!

Gelukkig hebben jullie wel al een prachtige twee maanden achter de rug sinds de vorige Anthropol. Commissies zijn weer gevuld en feesten zijn goed bezocht. De eerste ALV van het collegejaar is alweer gehad en jullie lijken nog steeds in heerlijk tempo door te gaan. De nieuwe lichterjarige is razend enthousiast over alles wat Mens is en dat geeft jullie hopelijk extra kracht om door te beuken.

Helaas ben ik zelf lang niet bij alle activiteiten geweest en heb jullie niet allemaal kunnen zien, maar degene die ik wel gezien heb, die hebben zich goed laten zien. En misschien iets teveel gedronken op Mensation...

Graag zou ik nog even dit moment gebruiken om ook de mogelijk nieuwe bestuursleden vast aan te spreken: Schrijf alles wat het huidige bestuur zegt op of zorg dat je het ergens hebt staan. Je geheugen gaat alle info namelijk niet bijbenen. Ik spreek uiteraard niet uit eigen ervaring...

Tot slot wil ik jullie en de rest van onze prachtige vereniging een heel mooie Decembermaand toewensen. Geniet van de komende maand en daarmee de rest van het jaar. Als bestuur verdienen jullie ook wat rust in de kerstvakantie, dus schroom niet om het komende bestuur flink aan het werk te zetten voor wat heerlijk leedvermaak.

Met vriendelijke groetjes,

Diede van den Broek

PS. Kiki gefeliciteerd met je tweede jaar bestuur bijna afgerond te hebben! Nu wel even een jaartje rust pakken voordat je weer bestuur doet toch?

Symposium: From science to profit

Tekst door: Laura Holtus

From science to profit, dat was de naam van het symposium wat op 9 november plaatsvond in cultuurcentrum Griffioen op campus Uilenstede. Voor eerstejaars was dit symposium verplicht, voor de rest van de MNW'ers niet.

De dag begon om half tien met koffie en thee. Hierna verplaatste iedereen zich naar de zaal waarin er gesproken werd. Iets na tien begon de eerste spreker. Dit was Tilai Rosalina van de Technische Universiteit Eindhoven. Ze vertelde over de nieuwe ontwikkelingen in dottertechnieken, waaraan zij heeft meegewerkt. Bij deze nieuwe techniek wordt ischemie voorkomen door de hartspier snel te koelen. Vooral de experimentele studie van dit onderzoek werd door haar uitgelicht, het ontwikkelen van een model om de temperatuur van de hartspier te bepalen. Deze temperatuur werd bepaald uit de infusietemperatuur en de grootte van het infarctgebied.

De volgende spreker van Marieke Coenen van het Radboudumc. Na haar studie aan de Universiteit Utrecht en haar promoveren op dezelfde locatie is ze gaan werken op de afdeling Genetica van het Radboudumc. Hier is ze een onderzoek gestart naar genetische variatie die de gevoeligheid voor ziekten kan voorspellen. Uiteindelijk heeft het onderzoek zich ook meer gericht op het voorspellen van de werkzaamheid van medicatie op basis van genetische factoren.

Deze beide sprekers spraken over de experimentele studie binnen hun onderzoek. Na een koffiepauze werd het symposium vervolgd. Twee andere sprekers kwamen naar voren, om te vertellen over de marketing kant van onderzoek.

De eerste spreker was Liesbeth Geerts van Philips. Na haar studie aan de Technische Universiteit Eindhoven en haar promotie aan

dezelfde instelling begon ze met haar werk voor Philips. Ze richt zich op het gebruik van MRI in de neuroscience. Nieuwe MRI technieken, zoals diffusie gewogen imaging en functionele MRI, zijn van cruciaal belang voor het in-vivo afbeelden van de connectiviteit van het brein. Liesbeth Geerts vertelde over deze technieken, en hoe zij als clinical scientist zich richt op de ontwikkeling van de klinische roadmap samen met het marketing team. Haar rol is het vertalen van onderzoek en ideeën naar toepassingen voor de klinische praktijk.

Hierna sprak Joeri Heynens van medtronic. Na zijn studie aan de Technische Universiteit Eindhoven is hij gaan werken bij het Medtronic research center als project manager. Hierbij werkte hij aan de uitvoering van klinische studies die nodig zijn om veiligheid van nieuwe technieken te bewijzen en zo goedkeuring te krijgen om de nieuwe technieken op de markt te brengen. Hij vertelt over zijn huidige werk als marketing manager "Cardiac Rhythm and Heart Failure" en licht zijn werk toe met het voorbeeld van een pacemaker.

Vervolgens verzamelde iedereen zich in de hal om een uitgebreide lunch te nuttigen. Na de lunch waren de laatste twee sprekers aan de beurt, die beiden vertelden over de haalbaarheid en winstgevendheid van onderzoeken.

Henk Viëtor van DDF Ventures begon hiermee door uit te lichten wat belangrijk is om een onderzoek haalbaar en winstgevend te laten zijn. Hij vertelde ook over het oprichten van eigen bedrijven en wat daarvoor nodig is. Thomas Calis, die daarna sprak, speelde daarop in door te vertellen over samenwerkingen tussen grote en kleine bedrijven, en het ondernemerschap.

Al met al was het een nuttige dag om een beeld te krijgen van verschillende fases van onderzoek en bij de luisteraars een idee te vormen over alle verschillende mogelijkheden binnen het proces.

Bacheloruitreiking

Tekst door: Gertrand Prins

Na een tijdje studeren komt de dag er toch aan, als het goed is haal je ooit een Bachelordiploma. Voor mij was dit een tijdje geleden het geval. Na 3 jaar MNW-studeren had ik de benodigde 180 puntjes behaald om af te sturen in de bachelor MNW. En zoals altijd is dit weer een reden tot een uitreiking of feestje. Dus werd de Bacheloruitreiking georganiseerd door de VU.

Ik weet nog goed hoe ik hierover dacht toen ik voor het eerst op de VU was. Ik was ervan overtuigd dat dan ik een functionele volwassene zou zijn met een rijbewijs, een leuke vriendin en een super goed kapsel dat altijd wappert in de wind. Terwijl ik dit stukje schrijf kan ik me in ieder geval op de schouders kloppen omdat ik een leuke vriendin heb bemachtigd. Een functioneel volwassene worden komt later nog wel, net als dat rijbewijs en kaal ben ik gelukkig ook niet.

Toch is het leuk om op een Bacheloruitreiking te komen, je ziet sommige studiegenoten weer

en dat is altijd fijn. Veel van mijn studiegenoten hebben toch besloten een eigen weg te gaan na hun bachelor en dan is elkaar zien altijd prettig. Zo namen sommigen een tussenjaar(haha sukkel) en gingen anderen gewoon doorstuderen, hier of in een andere stad.

Na een kopje koffie mochten we de zaal binnen waar Ivo in eigen persoon ons de diploma's zou gaan overhandigen. Elke student kreeg een verhaaltje over zijn/haar stage van haar begeleider en tekende daarna het diploma. Daarna werden we de zaal alweer uitgestuurd, gelukkig was er nog gelegenheid voor een borrel in de M0-zaal. Hier heeft Susanna alle aanwezigen ook nog eens uitgebreid gefeliciteerd en kregen we een bloemetje. Omdat niemand zin had om het op een zuipen te zetten om 12:00 in de middag was de borrel snel afgelopen. Zo konden we in ieder geval genieten van het feit dat we inmiddels zo volwassen zijn, dat we ons niet meer om 12 uur in de middag bezatten.

Sjaarsdate: Escaperoom

Tekst door: Dominique van Anrooij

7 oktober was het tijd voor de, door de EerstejaarsCie georganiseerde, Sjaarsdate, met als doel om elkaar beter te leren kennen. Er werd gekozen voor een gigantische escaperoom (om de hype maar een beetje te volgen), want zoals Plato eeuwen geleden al zei, "You learn more about a person in an hour of play than in a year of conversation."

In de 2 uur durende Escape Experience: The Port Game in de Mediahaven van Amsterdam zou het elkaar leren kennen dus wel goed moeten komen.

Allereerst moesten we verschillende teams maken die, om het doel elkaar beter te leren kennen maar meteen te realiseren, compleet random werden ingedeeld. Daarna volgde een filmpje ter introductie. Zonder dat er te veel over de inhoud

van het spel verklapt werd, werd ons duidelijk gemaakt dat het onze taak zou zijn om een elektriciteitscentrale van de ondergang te redden. Hiervoor moesten we verschillende opdrachten uitvoeren. Elk team kreeg een iPad en kon vervolgens op pad gaan.

Door de makers zelf wordt het ook wel een speeltuin voor volwassenen genoemd, en dat was het zeker. Na het startsein begon iedereen als gekken door elkaar te rennen, op zoek naar de raadsels en opdrachten. Bij iedereen zat er toch een soort competitiegevoel in, terwijl er geen wedstrijdement in het spel zat. Uiteindelijk is het ons allemaal samen gelukt om genoeg punten te scoren bij de opdrachten en de elektriciteitscentrale

van genoeg energie te voorzien (hoewel één geweldig team natuurlijk toch echt het snelste en het beste was).

Om me heen heb ik alleen maar hele positieve reacties gehoord. Iedereen heeft het ontzettend naar zijn zin gehad. Voor mij persoonlijk voelde het net als een soort van real life 'Wie is de Mol?', een programma waar ik echt flink verslaafd aan ben. Daarom vond ik het een zeer geslaagde Sjaarsdate.

Een leuke bijkomstigheid was de prijs, die officieel gezien 49 euro per persoon bedraagt. Dankzij wat connecties en deals was deze verlaagd tot slechts 15 euro per persoon. Die 15 euro was het zeker meer dan waard!

Al met al was deze Sjaarsdate dus echt een unieke ervaring!

Ben jij een ouderejaars, en baal je nu ontzettend dat je niet mee kon of lijkt het je leuk om alsnog met een groep te gaan: Wees er dan snel bij want deze Escaperoom is maar tot 31 december 2016 te spelen!

C o l u m n

Tekst door: Charley Ranzijn

Ik heb een belofte gebroken. Weliswaar passief maar scherven zijn scherven. Een verhaal uit de wetenschap zal je in deze Anthropos (weer) niet vinden. Op de redactievergadering die mij als smartphone-loze hiëroglief vergat in te lichten over zijn bestaan, werd deze verantwoordelijkheid op mijn schouders geplaatst. Ook de tweede kans om woorden met relevantie op deze pagina's te krijgen heb ik gemist. Ik schrijf betrouwbaarheid onderaan het lijstje met goede voornemens voor 2017. Een glimlach speelt met me. Betrouwbaar. Misschien volgend jaar.

De woorden die ik vorige keer uit mijn tong sneed waren eerlijk, bedankt dat jullie die uitlaatklep voor mij willen/kunnen zijn. Het voelt dan ook fijn te zeggen dat het beter gaat. Waarom? Geen idee. Een fietser met de wind in zijn rug zal niet nieuwsgierig worden naar de luchtdrukverschillen die de wind doen waaien. Het leven is een merkwaardige wandeling van variabele maar over de mijne kan ik zeggen: ze hebben er zin in. Misschien een leuke, hoewel betuttelende, lezersvraag: hoe staat het met U variabele?

De Babbelbox was deze week in.... de menskamer..... om Ruud in te maken.... met een pool variatie.... die Ruud moest uitgelegd.....kwaliteitsverschil.... duidelijk ... merkbaar..

Daar ging het daar redelijk met de variabelen. De krabbelbox schoot er één. Voor de voorkant.

Een sticker markeert de locatie van de dader tijdens het misdrijf. Ooggetuigen zeggen dat de lange, knappe excentriekeling na zijn wrede moord aan de haal is gegaan met Ruud zijn waardigheid. Er

zou gefluisterd zijn dat het een aanslag was. Een afrekening in een variabel circuit. Maar spoedig daalde de rust en vooral het weekend neer op de Vrije Universiteit. Toen de eerste phd studenten het gebouw op zaterdag weer betraden, was de liquidatie al lekker aan het sudderen in het doofpotje.

De brute moordenaar is teruggegaan naar de atoombunker in het vondelpark waar hij eens per twee maanden een praatgroep voor gelijkgestemden organiseert. Ver weg, in een universum vol underground poëzie, dampende beschrijvingen van ongemakkelijke seks en gebroken beloftes die prima werken als asbak, zit de schrijver op een stoel.

Een onsamenhangende column boort zijn ogen in de borst van zijn schepper. Zijn naakte lichaam trilt. Hij is net geboren.

"Pappa, ik heb het koud" Zijn stem breekt bijna onder de belasting alsof zijn stembanden zouden knappen door het passeren van de lucht. Je eerste woorden zijn ook het moeilijkst wil ik zeggen maar ik durf zijn eerste stilte niet te breken. Bij de deur hangt, aan het meest rechter haakje, de oplossing. terwijl ik Ruuds waardigheid om de kromme schouder tjes van mijn column trek, eerst links dan recht, trek ik zijn broze doorzichtig grijze lichaam met enige dwang naar mij toe.

Het is goed om de angst van je kinderen te bestuderen vanaf een cm of 3 a 4. Zie je of het een beetje redelijk hout is, dat nageslacht van je. *Welkom, mijn kind, welkom in de Vondelbunker.*

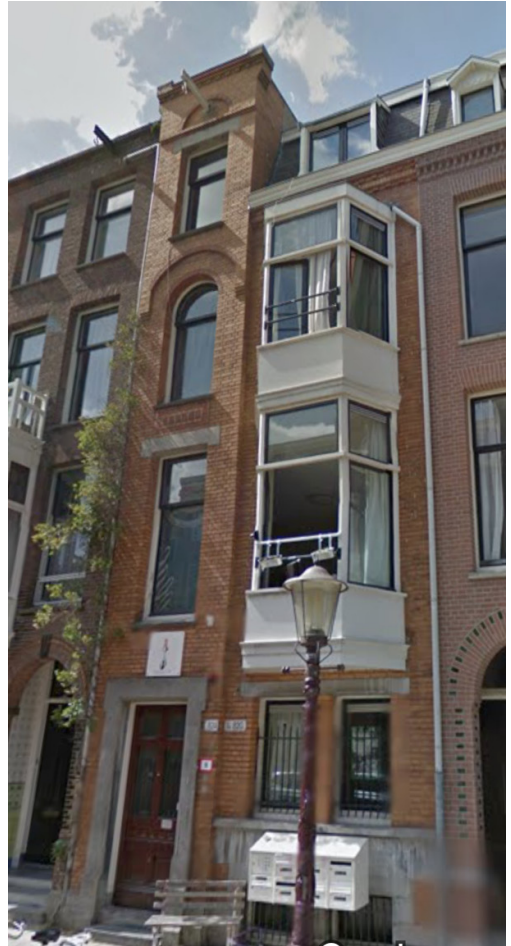
MNW Cribs

Tekst door: Ewout Groeneveld

Ik woon nu al een tijdje op een dispuutshuis in, naar mijn idee, de mooiste wijk van onze hoofdstad. Het dispuutshuis is van het dispuut S.E.N.E.C.A. dat bij de vereniging L.A.N.X. zit. Voordat ik lid was woonde ik ook al een geruime tijd op dit dispuutshuis wat ook wel 't Huis genoemd wordt. Hoe ik op 't Huis terecht ben gekomen is puur toeval. Ik had werk in Amsterdam en had vanaf dat moment echt een kamer nodig. Mijn eerste hospitaatje viel ik meteen met mijn neus in de boter en had voor €210,- exclusief een kamer van 13m² in een pand in oud zuid dat ik met 6 huisgenoten deelde. De maanden dat ik er woonde zonder dat ik lid was van L.A.N.X., besepte ik dat ik echt gave dingen zou missen als ik hier ineens weg zou gaan. Ik besloot lid van de vereniging en het dispuut te worden en kon op deze manier mijn plek op 't Huis behouden.

Ik ben inmiddels wel van kamer geswitcht. Ik slaap nu in de woonkamer in plaats van op mijn oude kamertje. Dit klinkt vervelend, maar ik ben wel content. Ik heb nu ongeveer 25m² en alleen met huiseten op de maandag en vrijdag zit iedereen in de woonkamer. Elke verdieping heeft zelf een keukentje, een toilet en een douche. Behalve dat hebben we een plat dak waar we in de zomer ook wel eens op te vinden zijn, en hebben we een royale

tuin, met een niet onverdienstelijke bar. Ook is het geval dat, zodra een huisbewoner uit huis gaat, de kamers weer rouleren, aangezien de kamers boven veel chiller zijn dan de kamers beneden. Wat dit huis naar mijn idee onderscheidt van andere huizen is dat er altijd wel wat gebeurt. Er is altijd wel iemand in voor gekkigheid en op deze manier worden er bijvoorbeeld bedden op het dak gezet of veranderd tot taart.

MENS

G e d i c h t e n m u u r

Tekst door: Laura Holtus

Veelbelovend is de lente
Frisse zon en vogels
Voorzichtig lied
Vergeet-me-niet

Zomer brengt vrijheid
Vliegen en zwemmen
Algehele blijheid
Los alle remmen

Onbegrepen is de herfst,
Een simpele start
Voor witte kerst,
Genegeerd en zwart

En de winter is koud, kil
Maar in al zijn pracht
Rustig, stil
Toch oneindig zacht

Want 's winterse zonsopgang
Zuiver zwevend rood
Wellicht wrang
Zomers is dat nooit

Neem de rust, en zie
Sneeuwpret en ijs vindt
Harmonie
Voordat alles weer opnieuw begint

ALLROUND

Tekst door: Arianne Garra

Chance,
something you get once when you walk on this shadowed path,
Avoid to be a slave to the lazy,
waking up the next day to realise it's game over.
But why can you not realise it's not a game.
Separate it from reality.
It's too early for failure,
So to challenge the mindset,
and spreading the small self out.
Avoiding the surrounding traps,
but run towards them and face them.
Are you going to be a victim or are you going to face the rough
world and fight?
Scream your voice to the world!

MENS

G e d i c h t e n m u u r

Tekst door: Charley Ranzijn

Zou ik een dag van je mogen lenen?
Wakker worden naast de hem of haar met wie je misschien je leven,
misschien gewoon één ochtend deelt. Alleen is ook okay.
En dan met jouw benen opstaan uit jouw bed.
Na jouw ochtend rituelen op tijd vertrekken naar je opleiding of baan.
Waar ik mijn best zal doen

Ik zal me houden aan je dag taken, je targets halen en je favoriete lunch
of vooraan in de collegezaal aantekeningen nemen in het mapje van je Google account
dat de naam van het vak draagt. Naar de werkgroep gaan, verplicht of niet.
Die middag ga ik iets drinken met je collega's of doe ik
bij de borrel van je studie/studentenvereniging
hip met jouw praatjes

Uit eten met internationale zakenrelaties of in eenzaamheid
wachten op het belletje van de ronddraaiende magnetronmaaltijd
In de avond voeg ik één dagdeel toe aan je horeca ervaring
of zal ik wat vrije tijd naar je hobby dragen.
Rolstoelbadminton, magic the gathering of schaken
In de cafetaria drink ik wat jij normaal haalt:
Bier, cola of vitamin water.
misschien zoete witte wijn of thee.

Het zou ook zo kunnen zijn dat ik,
door de macht van jouw gewoontes,
te vroeg begin en te diep eindig in je stamcafé
of Netflixen op de bank hoezee

Door al deze activiteiten heen zal ik jou zijn
op social media. Je foto's en updates plaatsen,
je dagelijkse hoeveelheid selfies maken
en je directe omgeving via Whatsapp
voeden met surrogaat informatie

ALLROUND

Want je lactose gevoeligheid en pornoverslaving
je seksuele voorkeur en doopnamen
voor één dag wil ik het allemaal

En het laatste dat jouw sleur van mij vraagt
is dat ik je smartphone weer oplaad
Ik check nog één keer of ik de wekker
voor jou vroeg genoeg heb gezet
na jouw dromen word ik wakker in mijn eigen bed

In mijn eigen huis waar her en der de bewijzen van mijn
existentie staan. Maar jij bent namens mij
niet naar college gegaan. Je hebt uitgeslapen

Je vermoeide ledematen heerlijk in mijn niks doen laten weken
Misschien heb je een beter einde voor dit gedicht geschreven
Gegarandeerd heb je een joint gerookt in je eentje
en een slechte film gekeken want nuchter kan ik en dus jij ook
niet met mijzelf leven.

Toch ben je bij gekomen doordat dagje mij, die gelijk een paddenstoel
zomaar ontpopte in je O zo drukke week.
Maar deze dagen martelen mij
want morgen heb ik er nog één.

MENS

Puzzels door:
Charlotte van den Brink

Woord van de redactie

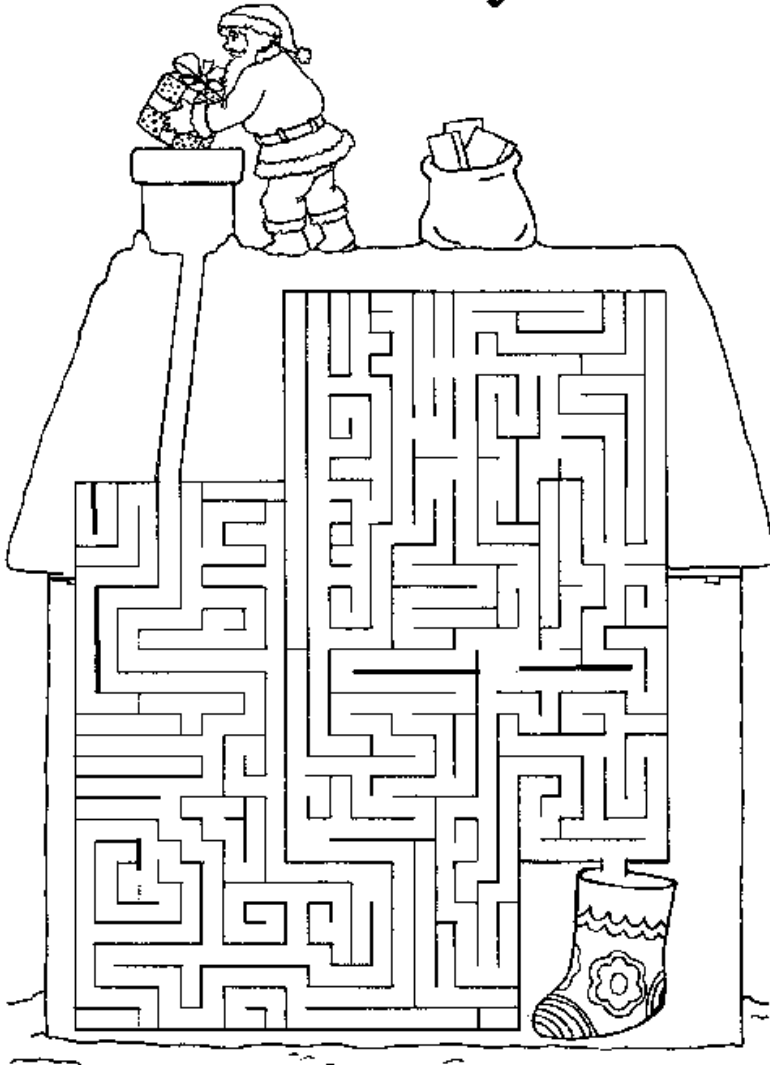
Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de antropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl

Sudoku

						3		1
	6				9			
1				5	7			
		5	9			4		
		4		2		7		
3		6		1			5	8
				7	1			4
2			3			8		5
7		8	2				9	

Hoe komt het kadootje in de sok

Agenda en verjaardagen

December	#	Januari
	01	Esmee van Leeuwen, Umme Ghorri Nieuwjaarsduik
	02	
	03	Fariyn Akerboom, Shaneeza Illahibaks
Sara Laros	04	
Naomi de Winter	05	Margo van Gent
Schoentje zetten	06	
Nathan Sondervan	07	Berthine Heerens, Martijn Dickhoff
Sinterklaas Borrel	08	Laura Holtus, Nafiseh Hosseini
Tobias Homburg	09	
Menslunch	10	Salima Charmi
Arthur Choy, Shanti Khargi	11	Menslunch
Emma Westerveld, Henriette Capel	12	
Lotte Tjin-A Cheong	13	Benjamin Arnods, Daphne Swinkels, Naomi Lambeck
Janine Hendriks	14	
	15	Jessie Lof
	16	
Menshi Lin	17	Arienne Garra
Dylan Allard	18	Sophie de Leede
	19	Hannah van Gelder
	20	Femke Vercoelen
	21	
	22	
	23	Mariska Hoogkamer
Judith Bouman, Riëtte Augustinus	24	
Lisa de Graaf, Mark Witteveen, Sebastiaan Sardo Infirri	25	
Joanne Preuter	26	
Aisha Goedhart, Shivaira Joomun	27	Naomi de Kruijff
	28	
	29	Nina van den Bergh
Victor Tsjebanov	30	Joost Piët
	31	Lisanne Kruijver

*De lijst met verjaardagen is helaas
niet compleet, mis je iemand mail
dan naar bestuur@mens-vu.nl*

Schaatsen met Mens

Tekst door: Charlotte van den Brink

Het eerste dat mij opviel bij het schaatsen was dat we konden gaan schatten. Gezien dat vorig jaar mis was gegaan in de planning, wat ervoor zorgde dat we niet konden gaan schaatsen, gelukkig was daar dit keer goed op gelet en kon bij de ingang aangegeven worden dat je bij Mens hoorde en dan mocht je zo naar binnen. Hoe het schaatsen huren ging weet ik niet gezien ik mijn eigen paar mee had. Maar er werd wel goed gezorgd dat mensen schaatsen konden huren voor wie die niet zelf hadden.

Het schaatsen zelf was op een buitenbaan en later kwamen we erachter dat er ook een binnenbaan was, maar voor zover ik weet is niemand van ons daar op geweest. Er was ook naast de rondebanaan een ijshockeyveld waarop geoefend kon worden met schaatsen voor wie dat nodig hadden met een hekje. Er waren echt een aantal die nog niet eerder op schaatsen hadden gestaan of één keer eerder en echt niet konden schaatsen. Ik ga geen namen noemen, deels ook omdat ik echt geen idee meer heb hoe iedereen heet en daarbij hoort dit een leuk stukje te zijn over wat er was bij het schaatsen.

De SportCie had leuke spelletjes georganiseerd; een soort afvalrace voor chocolade, want wie wil er nou geen chocolade. Deze spelletjes bestonden uit een variatie van opdrachten die gingen van een stukje vooruit schaatsen naar overstappen vooruit en achteruit, naar op één been schaatsen.

Er was ook voor iedereen chocolademelk aanwezig, dus als je dorst had kon je een lekker koud glas choco drinken.

Ik heb leuk rond geschaatst met een paar mensen waaronder iemand die ik heb geholpen met schaatsen. Ook met een jongen die niet zo goed kon schaatsen en dat wasinteressant.

Aan het eind van deze dag schaatsen kreeg iedereen gewoon chocolade, want iedereen is een winnaar. Na het schaatsen gingen sommige mensen nog wat drinken, maar helaas was ik daar niet bij gezien ik naar huis moest. Al met al was het een zeer geslaagde middag en ik ga zeker weer mee de volgende keer als we weer gaan schaatsen met mens.

Verrekijker Tapes

Tekst door: Charley Ranzijn

Opeens was het echt, hij had het gehaald en hield de wereld voor een week als een ter hand genomen vagina in zijn greep. We wisten allemaal dat er een mogelijkheid was, dat hij niet alleen in theorie kon winnen. Hij won en wij hadden allemaal verloren. Dezelfde week nog werd ik wakker gebeld door Rob Pel, hoofd veiligheid VU. Of ik hem meer kon vertellen over het event dat die avond zou plaatsvinden in de Verrekijker. Er klonk een vleugje paniek in zijn stem en toen ik hem later die middag ontmoette had hij mooie schoenen aan. Rob Pel heeft altijd mooie schoenen aan.

Het event bleek een soort informatieavond te zijn en de organisatie droeg een verbindende titel: Strijd tegen Racisme. Er stonden 100 mensen op aanwezig vertelde Facebook mij. Later achter de bar kon ik zien dat 50 zielen zich door de kou hadden geworsteld om Trump won, hoe stoppen Wilders (event naam) met hun fysieke presentie te eren. Het was een bont gezelschap van bange linkse studenten, oude krakers in verfromfaaide jassen die niet op de foto wilden en andere mensen met een mening.

De informatie avond begon slap als thee van een gerecycled zakje. Na het inleidende praatje bleek de afslag progressieve huiltherapie overgeslagen en deelde het publiek zich op kleine groepjes om elkaar deelgenoot te maken van de vormen van discriminatie die hun ten deel waren gevallen. (sorry voor deze lange zin) Een oudere vrouw stak met haar mening ver boven de rest uit. Toen de bijna geheel blanke populatie zich 10 minuten had geweekt in eigen problemen was het moment daar. Er ging iets gedaan worden. Direct viel één van de 8 groepjes uit elkaar. Dit fenomeen ziet men vaak aan de linkerkant van het politieke spectrum. Zelf was mij de categorisering bespaard gebleven, omdat ik een camera bij me had en dus een excuus had.

De koppen werden bij elkaar gestoken en door mijn lens vastgelegd. Hoe stoppen we Wilders? De vrouw met eerder genoemde mening had deze met een zweem van mannelijkheid in het midden van het groepje gekwakt. Zij zou het wel even uitleggen.

De groepjes werden weer bij elkaar gevoegd en bijna soepel werden de gevonden oplossingen genoteerd. Bijna soepel betekent in dit geval dat er twee groepjes geen oplossingen of vertegenwoordigers hadden. Uit de lijst met goedgekeurde pogingen tegengas te bieden aan het rechtspopulisme werden er 3 gekozen om verder te bespreken.

Nou, toen knapte er iets bij de vrouw met de grootste [mening, voor de niet oplettende lezer]!! Ze stond op uit haar stoeltje en een lichte gniffel spoelde over de zaal. Verschillende keren was ze al gebotst met de organisatie. Van haar tirade heb ik een paar onscherpe foto's genomen.

“Vinden jullie dit democratische.”

“Ik wil niet per se mijn onderwerp bespreken maar waarom mogen jullie kiezen?”

De twee jongens kijken elkaar aan, een beetje verbaasd.

“Omdat wij dit organiseren en we krap in de tijd zitten.” De jongen knikt zichzelf bemoedigend toe. Dit is een goede reden.

Even overweeg ik te roepen dat ze haar mening terug in haar broek moet stoppen. Size doesn't always matter. Ik hou me in en de vrouw vertrekt. Ze is een eenvrouws fractie geworden en komt pas weer terug als het afgelopen is. Ze begint bij de zittende mensen en doet haar verhaal. Hoe schandalig ze wel niet behandeld is. Rollende ogen van haar toehoorders ziet ze niet of wil ze niet zien.

Ergens is het vooral zielig. Mensen die geboren worden met een te grote mening.

Kookkunst

Tekst door: Diede van den Broek

Kookkunst?

Wat een moeilijk iets. Het is geen koken, maar ook geen kunst...

Volgens de rest van de wereld is het een verzameling van smaken en texturen die op een bord zijn neergelegd zodat het de ogen streelt. Ik ga nu al zeggen dat ik dat volledige schijf vind.

Kookkunst bestaat uit twee simpele woorden. Koken, het bereiden van eten zodat je blijft leven en hopelijk ook enige voldoening uit de smaak kan halen. En uit Kunst, creaties die de geest prikkelen en/of je tot denken zet. Lijkt mij redelijk lastig te combineren.

Toch geloof ik wel ik Kookkunst. Om van een simpel gerecht, neem een omelet, toch een fantastische smaakbeleving te maken. Op zo een manier je eitje te prepareren dat iedereen vraagt of je nog een keer kan koken. Dat is denk ik Kookkunst. Voor mij was dat vroeger altijd wanneer mama kookt op zondag. Weliswaar vals speelt met wat exotischer vlees en dergelijke dan normaal. Maar toch was dat altijd heerlijk om te eten, om uit te kijken naar het moment dat mama "aan tafel" roept (wanneer het op was wel gelijk weer van tafel te rennen want lege was life).

Nu is het anders, ik woon namelijk niet meer bij mama en moet zelf koken. Als ik dan de tijd heb dan maak ik graag lekker eten klaar. Soms is het heel simpel pasta pesto maar met precies de juiste kruiden in de juiste hoeveelheid. Als ik echt de tijd

heb (en papa en mama komen eten en die vragen ernaar) dan maak ik lasagne. En die is echt lekker, ben dan ook wel twee uur in de keuken aan het kloten.

Maar is de pasta nou Kookkunst, de lasagne of allebei? Ik denk dat dat afhangt van de beleving. Als de pasta zo goed is dat je het jammer vindt dat de pan leeg is terwijl je voor drie dagen klaar had gemaakt. Als de lasagne zoveel smaak heeft dat je niet doorhebt dat je broertje de helft van je bord jat (kleine cultuurbaar houdt van eten, maar wel erg snel). Dan zijn ze beide voor mij voorbeelden van Kookkunst.

Helaas ben ik niet zo consistent in Kookkunst... Als echte kok leer je om elke keer weer van een gerecht een meesterwerk te maken. Sensatie qua smaak naar de hongerige klant te sturen op een vormpje van gebakken klei.

Eigenlijk is kookkunst snel vergeten, je eet een heerlijke pizza maar na een dag heb je geen idee meer van welke smaken je allemaal proefde behalve dat het een lekkere pizza was. In tegenstelling tot een schilderij ofzo kan je dit niet zomaar terug halen en daarom kom je terug of bestel je opnieuw bij hetzelfde restaurant. En nu maar hopen dat je herinnering niet totaal de grond in geboord wordt wanneer je opnieuw hetzelfde gerecht probeert, het is tenslotte wel kunst.

Dus wens ik jullie smakelijk eten en leer koken, want dat is lekker!

Mensation Halloween

Tekst door: Charlotte van den Brink

De dag van de doden werd dit jaar een dag na dato gevierd door mens, om de laatst overgebleven geesten en monsters zich nog even thuis te laten voelen voordat ook zij weer terug moeten naar hun plek in het dodenrijk.

Mensation was dit jaar op een andere locatie dan voorheen, deze locatie was groter dan de voorgaande, alleen was het lastiger te vinden en minder goed bereikbaar met het openbaar vervoer. Ik wil niet zeggen dat ik de ene beter vind dan de andere, maar ik denk wel dat de vorige locatie een omgeving met een betere sfeer had. Op weg er heen kwam je daarbij door een steegje waarvan je met niet al te veel moeite beide muren tegelijk kon raken. Naar mijn mening was de nieuwe locatie ook iets te druk, hoewel je gelukkig wel leuk aan een tafeltje kon gaan zitten om te praten met anderen.

Helaas kon ik niet lang blijven, maar ondanks de korte tijd die ik er zou zijn had ik alles uit de kast getrokken om een goed Halloween kostuum te maken. Ik was gekleed in een bruidsjurk besmeurd met bloed, ook had ik mijzelf wonden gegeven op mijn wangen wat de illusie gaf dat ik was aangevallen door de joker die mijn mond in een permanente glimlach had getrokken. Er waren ook anderen die echt hun best hadden gedaan op hun kostuums, ik zou ze alleen niet allemaal meer weten te benoemen.

De DJ draaide goede muziek, speelde op het publiek in en lette ook op wat mensen deden en ging niet op in zijn eigen wereld.

Omdat ik er maar zo kort was en nu al drie keer een mensation heb meegemaakt leek het me ook leuk om te horen wat eerstejaars er van vinden. Dus ging ik wat rond vragen en vond vier lieve eerstejaars die zo vriendelijk waren er een stukje over te schrijven.

Wessel Sinnige scheef, "De mensation was supergezellig. Het was in het begin rustig, maar de aanwezige mensen waren gezellig aan het kletsen of enthousiast aan het dansen. De DJ draaide goede muziek en de sfeer was goed. Later op de avond werd het steeds drukker, maar de gezelligheid verdween niet. Meer mensen en het was te vol geweest, dit was precies goed. De kostuums varieerden van niet aanwezig tot in detail uitgewerkt. Al met al een goed feest."

Dominique van Anrooij, een nieuw lid van de RedacCie, had ook een geweldig stukje geschreven en maakte me erg blij dat ze haar naam vermeldde bij haar stukje. Ik weet nu al dat zij veel goede stukjes zal schrijven voor de RedacCie! Zij schreef het volgende: "Na de stressvolle tentamenweek was het 1 november weer tijd voor een goed feestje van MENS! De AC had een geweldig feest georganiseerd in Club No. 129, helemaal in Halloween Thema. Iedereen had alles uit de kast getrokken en flink zijn best gedaan om zich zo goed

mogelijk aan dit thema te houden. De mooiste, engste en vooral creatiefste outfits zijn voorbij gekomen, waarvan de allerbesten een leuke prijs wonnen. De welkomstshotjes waren in groten getale aanwezig en iedereen heeft het ontzettend naar zijn zin gehad. Vooral Truus heeft de boel flink op stelten gezet. Wegens privacy redenen blijft deze persoon anoniem, maar de naam is bij de RedacCie bekend. Kortom, een geweldig geslaagd feestje en op naar de volgende!”

Ook Aida Husic was zo vriendelijk om een stukje voor me te schrijven en schreef het volgende: “1 november was het zo ver: Mensation, met als thema Halloween. Iedereen had zijn best gedaan en zag er op zijn afgrijselijkst uit. Van jigsaw tot een dode bruid. Alle doden kwamen tot leven op de dansvloer. Muziek van nu, maar ook nummers van de goeie oude tijd werden gedraaid, zoals de pokémon theme song. Al met al was het een mooi feest om de eerste periode mee af te sluiten.”

Natuurlijk deed het mij persoonlijk goed dat ik genoeg indruk maakte met mijn kostuum dat Aida het in haar stukje vermeldde.

Laura Holtus maakte me heel blij met haar ingestuurde stukje omdat ze er wat pit en spot in had zitten, wat het lezen natuurlijk leuker maakt. Zij schreef, “Met bloed bespatte mensen, maskers, skeletten en lijken, een groep zombies en een vleermuis. Vrijwel iedereen was in thema op de Halloween Mensation in club 129. Dat was ook wel belangrijk, want er was een wedstrijd wie de beste themakleding aan had. Kostuums, schmink en nepbloed waren volop gebruikt. Ondanks deze griezelige omgeving had iedereen het erg naar zijn zin. Welkom geheten met een welkomstshotje en consumptie munten. De muziek was goed en er werd veel gedanst. Hoewel deze geweldige avond alweer een tijdje geleden is, zijn er vast nog foto’s om het je te herinneren (hoewel waarschijnlijk niet iedereen hier erg intelligent op zal staan).”

Menslunch

Tekst door: Dominique van Anrooij

Zelf kon ik er helaas niet bij zijn, dus ik heb verschillende mensen gevraagd om me een mooie quote van de lunch te geven.

Er stonden cakefrietjes met slagroom en aardbeienjam op het menu.

‘Het was heel bijzonder.’

‘Ik vond het heel erg lekker.’

‘Ze zagen er niet echt appetijtelijk uit.’

‘Het was lekker, maar raar.’

‘De frietjes op de bodem van de bakjes zagen er wél lekker uit.’

‘Heel origineel bedacht!’

‘De smaak was erg apart.’

‘Huh, hebben jullie taart gefrituurd?’

‘Nee, ik was er niet.’ (x10)

Ik heb vernomen dat de lunch nog bijna door Iris was verpest. Gedurende haar tocht naar de MENS-kamer, ging ze bijna onderuit. Gelukkig zijn niet alle

frietjes op de grond beland en kon het feest alsnog doorgaan!

Ben je net als ik nou ook zo benieuwd geworden naar de beroemde ‘cakefrietjes’?

Probeer het dan zelf! (Alle credits naar Kiki)

Benodigheden: Ei, melk, suiker en cake.

Breek het ei in een kom.

Voeg hier melk aan toe totdat het op een omelet mengsel lijkt.

Doe hier nu een handje suiker bij.

Snijd de cake in reepjes en doe het mengsel met een kwastje erop.

Dit gaat nu de oven in voor 15 minuten op 180 graden (of totdat ze bruin zijn, dat hangt af van de dikte van de frietjes)

En klaar ben je! Combineer de frietjes eventueel met wat slagroom of aardbeienjam en genieten maar!

Lezingenreeks

Tekst door: Iris Meulman

Je beseft het niet altijd, maar hoe zou het zijn om zonder handen te leven? Die rare dingen zijn toch af en toe best verdomde handig. Het missen van één of twee handen is dan ook verschrikkelijk lastig. Daarom zijn ze op de TU Delft bezig met de ontwikkeling van handprothesen. In het kader van de Lezingenreeks kwam Dick Plettenburg op dinsdag 29 november iets vertellen over zijn onderzoek naar handprothesen. De lezing was erg interactief en werd verduidelijkt met verschillende filmpjes over de werking, maar ook het gebruik van handprothesen! Erg interessant!

Daarnaast bleek dat Dick Plettenburg ook voorlichter is van de master Biomedical Engineering in Delft, een master die je zonder schakelprogramma mag volgen na de bachelor Medische Natuurwetenschappen. Na afloop van het college heeft Dick ons daarna ook nog eens de ins en outs van deze master toegelicht. Dubbel nuttig dus!

P-in-1 uitreiking

Tekst door: Stefan Fransen

Er is aan mij gevraagd om een kort berichtje te schrijven over de p-in-1 uitreiking en dit wilde ik natuurlijk graag doen. De p-in-1 uitreiking is voor de huidige tweedejaars die in hun eerste jaar alle 60 EC behaald hebben. Door middel van deze uitreiking worden ze beloond en gestimuleerd om goed te blijven studeren. Bij deze uitreiking kregen we een praatje van de onderwijsdirecteur van de FEW en van de studieadviseur van MNW, respectievelijk Thilo Kielmann en Aniel Bhulai. Na deze praatjes tekenden we een certificaat en kregen we een bloemetje. Voor deze gelegenheid waren belangstellenden ook van harte welkom en deze waren ook in grote getalen aanwezig. Maar genoeg over wat het formeel inhield, wat vond ik het leukst?

Een praatje klinkt natuurlijk wat saai, maar niks was minder waar. Eerst kwam het praatje van Aniel Bhulai, hierin liet hij een hele mooie powerpoint zien om zijn motiverende woorden kracht bij te zetten. Hij gebruikte zinnen zoals: "Een VU student verbreedt zich niet alleen, deze verdiept zich ook", waar hij dan een leuke afbeelding van een mijnwerker bij liet zien. Na deze motiverende woorden kwam mijn persoonlijke favoriet van de

avond: Thilo Kielmann. Dhr. Kielmann had geen powerpoint en ook geen motiverende woorden, althans niet als het over het halen van vakken gaat. Thilo begon met het vertellen over zijn studentenleven, hij had niet al zijn vakken gehaald het eerste jaar, maar wel alle kroegen bezocht. Ook vertelde hij dat hij 7 jaar over het behalen van zijn bachelor had gedaan. Dit vond ik vrij komisch, aangezien Aniel net had verteld dat we hard moesten studeren en Thilo daarvoor niet echt een goed voorbeeld leek. Thilo vervolgde zijn verhaal met dat er meer is dan studeren en je studententijd een moment is om jezelf te leren kennen. Ik kon me erg vinden in zijn verhaal, omdat ik denk dat studeren niet hetgeen is waar je het meest van leert in je studententijd. Dit is ook de reden dat ik gesolliciteerd heb voor het 17de MENS bestuur. Daarentegen ben ik niet van plan om zoals Thilo 7 jaar te doen over het behalen van mijn bachelor MNW.

De avond werd afgesloten met hapjes, drankjes en foto's. Al met al vond ik het een geslaagde avond en tot slot wil ik nog credits aan Gertrand Prins geven die deze avond had georganiseerd.

Nieuws uit de wetenschap

Tekst door: Laura Holtus

Een robotrog die bestuurbaar is met licht

Wat

Geïnspireerd door de bewegingen van roggen en hun relatief eenvoudige morfologische blauwdruk hebben onderzoekers ongeveer 200 000 hartcellen van ratten genetisch gemanipuleerd zodat ze reageren op licht, en vastgezet op een gouden skelet. Als er licht op de hartcellen valt, trekken deze zich samen, waardoor het gecreëerde biohybride systeem met de roggenvinnen zich voort beweegt. Helaas haalt het systeem slechts zo'n 9 meter per uur en manoeuvreert het nog erg moeizaam, ook al kan met optische stimulatie de linker en rechtervin apart worden bestuurd. Ook kan het op dit moment slechts overleven in een suikeroplossing met dezelfde temperatuur als een rattenlichaam.

Opbouw

Het bewegingssysteem van roggen bestaat uit ruwweg 3 lagen. De bovenste en onderste laag zijn spieren, die vanuit de ruggengraat naar buiten waaieren. De middelste laag bestaat uit een ruggengraat met zijtakken. Om een biohybride

systeem te creëren dat de bewegingen van roggen nabootst is er een bot gebouwd bestaande uit vier lagen. De bovenste laag; een driedimensionaal elastomeer lichaam, daaronder een nagebouwd skelet, van goud. Daarna een dunne interstitiële elastomeerlaag en onderop een laag hartspiercellen van ratten. Omdat het biohybride systeem alleen onderop een spierlaag heeft, hebben de spieren geen antagonisten, waardoor alleen neerwaartse contractie plaats kan vinden.

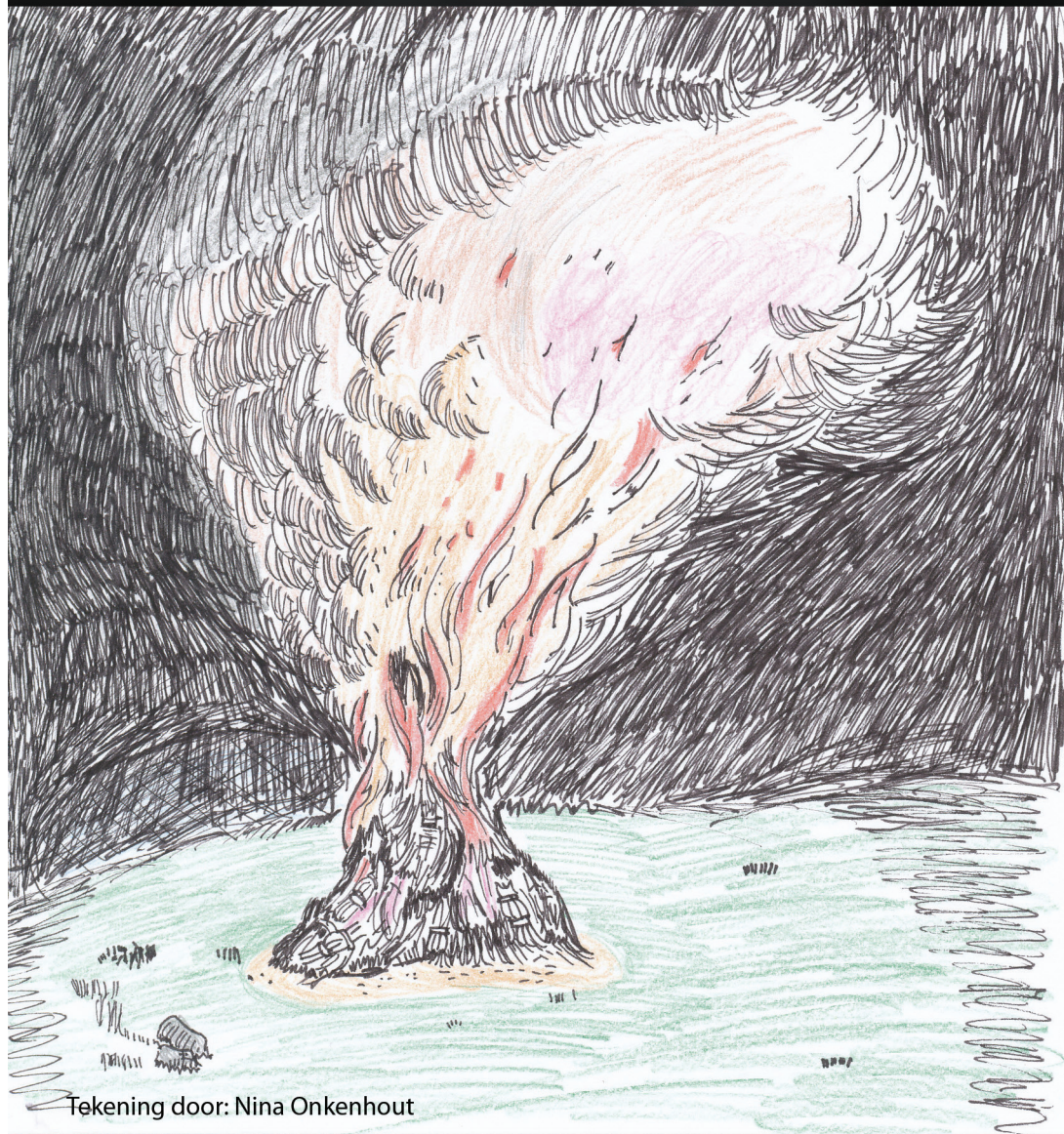
Toekomst

Wat het nut van deze robot daadwerkelijk is, is mij een raadsel, maar de onderzoekers die de studie uitgevoerd hebben wezen erop dat dit een begin is van de ontwikkeling van autonome en adaptieve kunstmatige wezens die in staat zijn om meerdere zintuiglijke prikkels te verwerken en complexe gedragingen in gedistribueerde systemen na te bouwen.

Bronnen: *Park, S. J., Gazzola, M., Park, K. S., Park, S., Di Santo, V., Blevins, E. L., ... & Pasqualini, F. S. (2016). Phototactic guidance of a tissue-engineered soft-robotic ray. Science, 353(6295), 158-162.*

Creativiteit binnen MENS, laat je talent zien!

Tekening door: Nina Onkenhout

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

